
CZESTOWAĆ SIĘ (4) vb impf

się (3), się (1).

e jasne.

praes 3 sg czestuje się (1). ◇ part praes act czestując się (3).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

1. Brać udział we wspólnej uczcie, ugaszczać się nawzajem; *invitare se (cibo vinoque), mutitare, mutuitare, mutua inter se convivia agitare, mutua inter se convivia curare* Cn (3) : Popiją się kobiety/ fpołu się czestując. *BielSat C2 [idem] BielRozm 18.*

W przeni [czym] (1) : różnemi z drzewá owocámi/ Ozdobna Wiofna czestuje się známi. *GosłCast 69.*

2. Wyrażać sobie nawzajem cześć, szacunek (1) : był fpor między nimi/ kto on chleb pierwey w ręce wziąć y łamać miał/ y dzielić. Páweł mowił tyś gość/ ná cię tá cześć przyidzie. A on mowił/ nie: tyś iest ftárfzy/ tobie to przyftoi [...]. Y ták się długo czestując/ chleb ná poły rozłomili y iedli *SkarŻyw 51.*

Synonim: 1. czić się.

KW